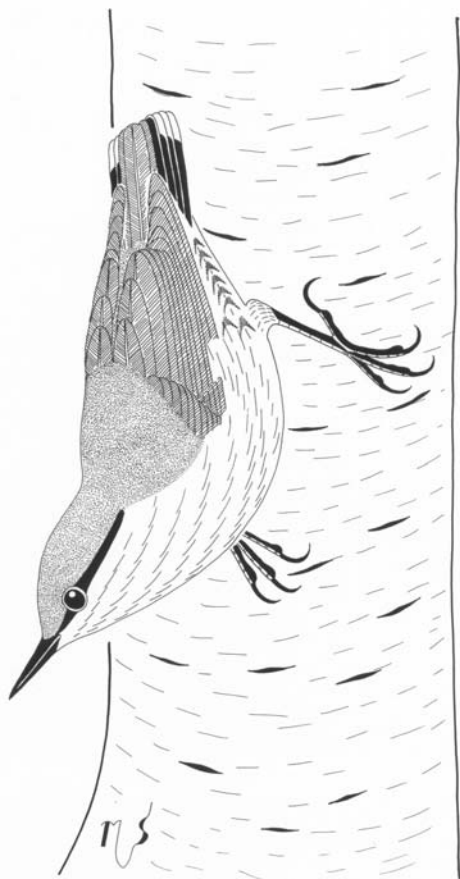

Ako sa brhlík Omazanček naučil chodiť po strome dolu

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Brhlíka Omazančeka poznajú všetky vtáčiky a zvieratá lesného zátšia dolinky Olinky ako chýrneho murára. Otvor svojej dutinky u strýka Buka si tak krásne vymazal blatom, že ho každý obdivuje. Zmenšuje si ho preto, aby sa mu doň nenasťahoval nejaký nevítaný podnájomník. A tak sa brhlík nemusí obávať, že ho v jeho podnájme znenazdajky prekvapí nejaký votrelec. Brhlíka Omazančeka obdivujú všetky vtáčiky lesného zátšia dolinky Olinky aj preto, že vie ako jediný vtáčik chodiť po kôre dolu stromom.

Brhlík Omazanček - brhlík lesný

Kôrovník Lezúnik - kôrovník dlhoprstý

Raz keď sa brhlík Omazanček obratne šmýkal dolu kmeňom tety Jedličky, obdivoval ho kôrovník Lezúnik: - *Tak rád by som sa i ja chcel naučiť chodiť po kôre stromčeka dolu hlavou, ako to vieš ty, brhlík Omazanček.*

NA TÚRU S NATUROU

- Nie je to vôbec také ľahké, ako sa ti zdá, keď sa na mňa pozeráš, - odvetil brhlík. - Mne to trvalo veľa rokov, kým som sa naučil takto obratne šplhať po stromoch dolu hlavou. Spočiatku som sa vedel šplhať len po kmeňoch stromov nahor, ako to dokážeš ty. Postupne som sa však odvažoval chodiť po zvráskavenej kôre borovice Ivice aj nadol. Kol'kokrát som sa však pošmykol a skydol až na zem, to sa nedá ani zrátať.

- Myslíš si, že by som sa i ja mohol naučiť chodiť po kmeni stromu aj smerom nadol? - spýtal sa kôrovník Lezúnik.

- Asi ťa sklamem, - odvetil brhlík. - Teba prababička Príroda stvorila na to, aby si sa vedel šplhať len nahor. Pozri sa, ja sa pri chodení po kôre stromov neopieram o chvostík. Ty si pri šplhaní chvostíkom pomáhať musíš. No a keď chceš chodiť po stromčeku nadol, musíš mať veľmi silné nôžky. Tam ti veru ani vystužený chvostík nepomôže.

- Škoda, že nebudem nikdy poznať ten krásny pocit z chodenia po stromčeku dolu hlavou, - povzdychol si kôrovník Lezúnik. - Som však spokojný, že sa viem šplhať aspoň nahor ako d'ateľ Bubeník, žlna Žltoočka a tesárik Triesoček.

Po krátkom klebetení sa brhlík Omazanček rozlúčil s kôrovníkom Lezúnikom. Brhlík sa pustil hľadať niečo do hladného bruška. Skackal obratne nadol po kmeni uja Javora a pozorne prehliadal záhyby kôry. Kôrovník sa šplhal zase nahor a snoril po pavúkoch a motýľoch pozaliezanych v štrbinách.